

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VKa 3/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Białogardzie VII Zamiejscowy Wydział Karny w Świdwinie z dnia 21 października 2020 roku w sprawie o sygn. akt VII K 73/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			

# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	

#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	I. obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść orzeczenia a mianowicie art. 410 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez uwzględnienie jedynie okoliczności przemawiających na	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

niekorzyść
oskarżonego,
rozstrzygnięcie
istniejących w
sprawie wątpliwości
na niekorzyść
oskarżonego K. G.
(1), a to na skutek
wybiórczej oceny
zgromadzonych w
toku postępowania
dowodów a także
nieuwzględnienie
przy ich ocenie
zasad prawidłowego
rozumowania oraz
wiedzy i
doświadczenia
życiowego co
przejawiało się w
szczególności
poprzez:

1) uznanie
za niewiarygodne
wyjaśnień
oskarżonego K. G.
(1) oraz świadka A.
B. (1) w sytuacji
gdy zeznania w/
w są spójne
i logiczne oraz
znajdują
potwierdzenie w
zgromadzonym
materiale
dowodowym który
jednoznacznie
wskazuje, że
oskarżony nie
popęlnił czynu z art.
284§1 k. k.

2) uznanie, iż
dowodem
obciążającym
oskarżonego są
zeznania świadka
K. G. (2) będącej
w konflikcie z

	<p>oskarżonym, którego odzwierciedleniem są m. in. sprawy sądowe, a co za tym idzie jej zeznania nie mogą stanowić podstawy do skazania oskarżonego</p> <p>II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść a polegający na uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do stwierdzenia, iż sprawstwo oskarżonego w przypisanym mu czynie i okoliczności zdarzenia nie budzą wątpliwości, gdy tymczasem materiał dowodowy w postaci wyjaśnień oskarżonego K. G. (1) oraz zeznań A. B. (1) nie daje jednoznacznych podstaw do tego, aby uznać, iż zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa z art. 284§1 k. k.</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty apelacji i jej uzasadnienie sprowadzały się do twierdzeń, że sąd rejonowy nieprawidłowo ocenił przeprowadzone dowody i przez to doszedł do błędnego wniosku, że doszło do wyczerpania przez oskarżonego znamion przestępstwa z art. 284 § 1 k.k., skoro przedmiot przestępstwa (cena sprzedanego samochodu) jest jednocześnie przedmiotem toczącego się między stronami postępowania o podział majątku wspólnego. Skoro podniesione zarzuty sprowadzały się do tej samej konkluzji, sąd odwoławczy odniósł się łącznie do wszystkich zarzutów apelacji.</p> <p>W sprawie stan faktyczny nie budził wątpliwości. K. G. (2) potwierdziła wyjaśnienia oskarżonego, że sprzedany samochód M. wchodził w skład majątku wspólnego małżonków G.,</p>		

małżonkowie podjęli wspólnie decyzję o sprzedaży przedmiotowego samochodu i że zainteresowany kupnem był ojciec oskarżonego (**k.378v**). Fakt że oskarżony razem z żoną pozostawili wspólnie samochód w komisie i to oskarżony miał kontaktować się z komisem w sprawie sprzedaży samochodu potwierdziła świadek A. B. (2) (**k.379**). Samochód został sprzedany a pieniędzmi dysponował wyłącznie oskarżony. Fakt sprzedaży potwierdzony został dokumentami. Żadna ze stron nie kwestionowała ceny sprzedaży (K. G. (2) podała cenę 32000 złotych we wniosku o podział majątku wspólnego). Z drugiej strony K. G. (2) zeznała, że sama dysponowała innymi składnikami majątku wspólnego. Opisała, że wypłaciła dużą sumę pieniędzy z konta oskarżonego, które to pieniądze również należały do majątku wspólnego (**k. 379**). Przed Sądem Rejonowym w Białogardzie od

grudnia 2018r. toczy się postępowanie o podział majątku wspólnego małżonków G., w którym ujęte są zarówno środki ze sprzedaży samochodu M. w kwocie 32.000 złotych jak i opisywane przez K. G. (2) pieniądze pobrane przez nią z konta oskarżonego.

Uzasadnienie prawne rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w Koszalinie w zakresie uniewinnienia oskarżonego do przypisanego mu w wyroku sądu rejonowego czynu mogłoby sprowadzać się do odesłania do treści uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie II AKa 28/18, którego treść co do zasady znajduje zastosowanie na gruncie ustalonego stanu faktycznego w rozpoznawanej sprawie VKa 3/21. W uzasadnieniu tego orzeczenia sąd wskazał, że dla bytu przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. "nie jest wystarczający sam

fakt
zadysponowania
przez oskarżoną
środkami
finansowymi
poprzez wypłacenie
ich z konta męża,
bowiem przyjęcie
odpowiedzialności
karnej za
przywłaszczenia
majątku
dorobkowego jest
uzależnione także
od ustalenia, że
oskarżona uczyniła
to z zamiarem
powiększenia
swojego majątku
kosztem majątku
męża. Chodzi
mianowicie o to, czy
można w oparciu
o zgromadzony
materiał dowodowy,
zasadnie przyjąć,
iż uczyniła to w
ten sposób, by
rzecz ta nie mogła
zostać zaliczona jako
składnik majątku
dorobkowego w
sprawie o podział
tegoż majątku, a
więc działała z
zamiarem
spowodowania
nieodwracalnej
szkody w majątku
współmałżonka".

Opisana powyżej
sytuacja /skutek,
że rzecz którą
zadysponował
wyłącznie jeden
z małżonków nie
mogła w przyszłości
zostać zaliczona jako
składnik majątku

dorobkowego w sprawie o podział tegoż majątku/ nie miała miejsca w niniejszej sprawie. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży samochodu M. są przecież przedmiotem rozstrzygnięcia w postępowaniu cywilnym i żaden z małżonków nie kwestionuje ani faktu sprzedaży samochodu, ani nie podważa ceny sprzedaży.

Oskarżony nie wyrządził w majątku wspólnym stron rzeczywistej szkody, bo środki ze sprzedaży samochodu M. są ujęte w sprawie o podział majątku wspólnego. Cena sprzedaży samochodu jest również niekwestionowana.

Tym samym skoro zgromadzony i przedstawiony do podziału majątek stron jest znacznej wartości, zdecydowanie też przewyższa sumę 32.000 złotych wynikającą ze sprzedaży samochodu M., to niewątpliwie pozwala na rozliczenie udziałów obojga małżonków w sposób

uwzględniający
kwotę pieniędzy
będącą
przedmiotem
niniejszej sprawy.
Z przeprowadzonych
dowodów wynikało,
że przed podziałem
majątku wspólnego
każdy z małżonków
dysponował jego
częścią. Oskarżyciel
nie udowodnił
jednak, by oskarżony
działał w celu
wyprowadzenia
rzeczy lub jej
równowartości
pieniężnej z majątku
wspólnego i
włączenia jej do
swojego majątku
odrębnego, czyli z
zamiarem
spowodowania
nieodwracalnej
szkody w majątku
współmałżonka.
Powyższe wyklucza
możliwość
przypisania
oskarżonemu
sprawstwa i
ustalenia winy
popelnienia
przestępstwa z art.
284 § 1 k.k.

Sąd odwoławczy
stwierdza, że sąd
rejonowy nie
rozważył należycie
wyżej wskazanych
dowodów i w
połączeniu z
częściowo słusznie
podniesionymi
argumentami w
uzasadnieniu
apelacji uzasadniało

to stwierdzenie, że
zaskarżony wyrok
zapadł na skutek
uchybień
procesowych
opisanych w
pierwszym zarzucie
apelacji /naruszenie
art. 4 k.p.k. oraz art.
7 k.p.k. i art. 410
k.p.k./ Za nietrafny
należało natomiast
uznać zarzut apelacji
naruszenia przepisu
art. 5 § 2 k.p.k.
Nieprawidłowe jest
łączenie zarzutu
obrazy art. 5 §
2 k.p.k. i art.
7 k.p.k., ponieważ
niedające się usunąć
wątpliwości mogą
powstać dopiero w
następstwie oceny
dowodów
przeprowadzonej
zgodnie z regułami
art. 7 k.p.k. Wtedy
dopiero można
bowiem stwierdzić,
czy wątpliwości,
jeśli w ogóle
występowały, były
poważne i istotne,
a nie jedynie
spekulacyjne oraz
czy i jakie miały
one znaczenie dla
rozstrzygnięcia
kwestii
odpowiedzialności
prawnej
oskarżonego.
Zarazem w sytuacji,
gdy dokonanie
określonych ustaleń
faktycznych zależne
jest od dania
wiary tej lub innej
grupie dowodów

lub też dania wiary wyjaśnieniom oskarżonego, nie można mówić o naruszeniu zasady in dubio pro reo. Ewentualne zastrzeżenia powinny być w takiej sytuacji podnoszone i rozstrzygane na płaszczyźnie zachowania lub przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów. To zaś, że w toku postępowania zarysowały się różne wersje przebiegu zdarzenia nie oznacza zaistnienia przesłanek, o jakich mowa w art. 5 § 2 k.p.k. Rozstrzygnięciu powstających wątpliwości służy bowiem inicjatywa dowodowa oraz ocena przeprowadzonych dowodów zgodna z art. 7 k.p.k. /wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 14 października 2019 r. II AKa 404/18/.

Reasumując, Sąd odwoławczy podzielił wszystkie zarzuty zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego za wyjątkiem obrazy przepisu postępowania art. 5 § 2 k.p.k.,

<p>przyjmując że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie został prawidłowo oceniony i doszło do naruszenia reguł zawartych w art. 410, 7 i 4 k.p.k. co w dalszej kolejności skutkowało błędnymi ustaleniami odnośnie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie dokonania przestępstwa z art. 284 § 1 k.k.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Doniosłość uchybień, słusznie zarzuconych w apelacji, dotyczących oceny najistotniejszych dowodów, które zebrano w sprawie oraz wyrażony przez sąd rejonowy nieprawidłowy pogląd prawny o</p>		

<p>wypełnieniu przez oskarżonego znamion przestępstwa z art. 284 § 1 k.k. w przypadku zadysponowania rzeczą wchodzącą w skład majątkowej wspólności małżeńskiej w stanie faktycznym jak na gruncie niniejszej sprawy, w pełni uzasadniały wynikający z zarzutów wniosek o uniewinnienie oskarżonego do przypisanego mu czynu.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięzłe o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego K. G. (1) od czynu przypisanego mu w pkt I (pierwszym) sentencji wyroku, tj. z art. 284 § 1 kk.		
Zwięzłe o powodach zmiany		
Sąd Okręgowy w Koszalinie przedstawił szczegółowe uzasadnienie podjętej decyzji w punkcie 3.1 niniejszego uzasadnienia.		
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		

1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania i wskazania co do			

dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2.	Sad odwoławczy na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. ustalił, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.	
7. PODPIS		
sędzia (del.) Rafał Podwiński Koszalin 23.02.2021r.		